

Wohnen, Arbeiten, Integration von Menschen mit einer Behinderung

Das schweizerisch-ukrainische Modellprojekt Parasolka

Життя, робота та інтеграція людей з особливими потребами

Швейцарсько-український пілотний проект «Парасолька»

ПАРАСОЛЬКА
Parasolka

Verein Parasolka
Асоціація «Парасолька»

Комітет медичної допомоги
в Закарпатті

CAMZ (Comité d'Aide Médicale Zakarpattia)
БО «КМДЗ» (Комітет медичної допомоги в Закарпатті)

Der Schweizer Verein Parasolka

Der gemeinnützige Verein Parasolka realisiert das gleichnamige Projekt Parasolka. Er wurde 2007 als Tochterverein des Netzwerkes Schweiz-Transkarpatien/ Ukraine NeSTU gegründet.

Der Verein hat die folgenden Ziele:

- Die Verbesserung der Lebensqualität junger Menschen mit einer Behinderung prioritär innerhalb des Modellprojekts «Parasolka – Tjachiv».
- Die Förderung des respektvollen Umgangs mit behinderten Menschen und die Unterstützung derer grösstmöglichen Eigenständigkeit.

Der Vorstand ist gleichzeitig Projektteam und leistet sämtliche Arbeiten ehrenamtlich.

Die Mitglieder:

Monika Fischer, Präsidentin und Öffentlichkeitsarbeit
Karl Abegg, Vizepräsident und Arbeitsagogik
Henny Graf, Heilpädagogik, Konzepte und Weiterbildung
Ruedi Iseli, Bauten und Finanzen
Annemarie Steiner, Sekretariat und Fundraising

Weitere Infos:

www.parasolka.ch

Die ukrainische NGO CAMZ

(Comité d'Aide Médicale Zakarpattia)

Die wohltätige Organisation «Komitee der Medizinischen Hilfe in Transkarpatien» (CAMZ) wurde offiziell im März 2000 registriert. Programme und Projekte befassen sich mit den dringendsten Problemen der Region.

Heute arbeitet CAMZ in drei Bereichen:

- Schutz der Menschenrechte: Arbeit mit Flüchtlingen und Migranten
- Soziale Sicherheit der Bevölkerung: Projekt «Parasolka», Arbeit im Waisenhaus Vilshany, Transkarpatien, Ukraine.
- Gesundheitswesen: Arbeit in den Projekten HIV/AIDS und Tuberkulose-Prävention.

Mitarbeitende bei CAMZ

Natalija Kabatsy, Direktorin, Sozialarbeiterin, französische Philologin
Nadiya Danch, Projektkoordination, Sozialarbeiterin
Lesja Levko, Projektkoordination, Übersetzerin (Deutsch)
Katerina Balega, Psychologin
Oksana Jurijchuk, Volontärin, Übersetzerin (Englisch)

Weitere Infos:

CAMZ, Gagarinstr., 27/1, Ushgorod, 88000,
 Tel./Fax: 0038 (03122) 23757
 e-mail: camzua@gmail.com, www.cam-z.org

Асоціація «Парасолька», Швейцарія

Асоціація «Парасолька» була заснована у 2007 році як дочірня організація асоціації «Мережа Швейцарія – Закарпаття / Україна». Завданням новоствореної асоціації стала реалізація однойменного проекту «Парасолька».

Діяльність асоціації «Парасолька» спрямована на:

- Покращення життя молодих людей інвалідів, в першу чергу тих, хто проживає в центрі «Парасолька», м. Тячів.
- Розвиток толерантного ставлення до людей-інвалідів. Підтримка їх максимальної самостійності у повсякденному житті.

Президія асоціації «Парасолька» є робочою групою проекту і працює на добровільних засадах.

Члени президії:

Моніка Фішер, президент, відповідальна за роботу з громадськістю
Карл Аберг, віцепрезидент, відповідальний за сферу трудової агогії
Генні Граф, відповідальна за сфери: лікувальна педагогіка, створення концепцій та підвищення кваліфікації персоналу
Руді Ізелі, відповідальний за сектори будівництво та фінанси
Аннамарі Штайнер, секретар, пошук фінансування

Детальніша інформація:

www.parasolka.ch

«Комітет медичної допомоги в Закарпатті»

Благодійна організація «Комітет медичної допомоги в Закарпатті» (БО «КМДЗ») офіційно створена у березні 2000 року.

Програми та проекти організації стосуються проблемних сфер регіону.

На даний час КМДЗ здійснює свою діяльність у трьох напрямках:

- Захист прав людини: робота з біженцями та шукачами притулку;
- Соціальний захист населення: проект «Парасолька», робота з Вільшанським дитячим будинком-інтернатом (Закарпаття, Україна);
- Охорона здоров'я: робота у проектах по профілактиці ВІЛ/СНІДу та туберкульозу.

Працівники БО КМДЗ

Наталія Кабацій, директор, соціальний працівник, філолог французької мови

Надія Данч, координатор проектів, соціальний працівник

Леся Левко, координатор проектів, перекладач (німецька мова)

Катерина Балега, психолог

Оксана Юрійчук, перекладач (англійська мова)

Детальніша інформація:

<http://cam-z.org/>

БО «КМДЗ», вул. Гагаріна 27/1, 88000 Ужгород,

тел./факс: 0038 (03122) 23757

e-mail: camzua@gmail.com, www.cam-z.org

Das Wohnheim Parasolka

Stand September 2012

Adresse: Ukraine, Transkarpatien, Bezirk Tjachiv, Leontovitschstrasse 60 a.

Seit dem 16. Oktober 2009 leben 25 junge erwachsene Frauen und Männer aus dem Waisenhaus Vilshany im Wohnheim Parasolka in Tjachiv. In dem von Oksana Lukach geleiteten Heim werden die jungen Menschen mit einer geistigen und/oder körperlichen Behinderung in einer betreuten Wohngemeinschaft individuell begleitet und gefördert. Sie sollen den Alltag möglichst selbstständig bewältigen und sich gemäss ihren Möglichkeiten und Fähigkeiten weiterentwickeln können.

Eine regelmässige und konsequent eingehaltene Tagesstruktur gibt den jungen Menschen Halt und Sicherheit. Der Tag beginnt mit einem Turnprogramm zur Förderung der Beweglichkeit und der Gesundheit. Entsprechend ihrer Vorlieben und Fähigkeiten verrichten die Bewohnerinnen und Bewohner täglich die zugeteilten Arbeiten im Haushalt, in der Kleinlandwirtschaft, in der Umgebung und im Garten. Sie helfen beim Rüsten, Kochen, Abwaschen, Putzen, bei der Wäsche und beim Bügeln. Bei der Arbeit im Garten und der Mithilfe bei der Betreuung der Hühner, Hasen, Ziegen, Kühe, Schweine lernen sie Verantwortung zu tragen. Sie arbeiten regelmässig in den folgenden Ateliers: Herstellung von Karten und Kirchenkerzen, Gipsatelier, Textilatelier mit Filzen und Weben sowie Holzatelier.

Mehrere Bewohner werden beim lebenspraktischen Unterricht in Lesen, Schreiben und in Mathematik gefördert. Beim Musik- und Tanzunterricht können die jungen Frauen und Männer ihre spezifischen Talente entwickeln. Der Erfolg bei öffentlichen Konzerten stärkt das Selbstwertgefühl der jungen Menschen und fördert die Integration in die Gesellschaft. Anlässlich der 2. Geburtstagsfeier im Jahr 2011 bezeichnete Bürgermeister Iwan Kovach die Parasolka-Bewohner als vollwertige Bürger der Stadt Tjachiv.

Einige der Bewohner haben grosses Entwicklungspotential und sind fähig, selbständig ihren Beitrag an die Gemeinschaft zu leisten. Die Erträge von Kleinlandwirtschaft und Gemüsegarten tragen zur Selbstversorgung bei. Mit dem Verkauf der Produkte aus den Ateliers und Werkstätten sollen diese Einrichtungen mit der Zeit selbsttragend werden und den Mitarbeitern einen kleinen Lohn ermöglichen.

Voraussetzung für das Gelingen sind Mitarbeitende, welche die Bewohner zielstrebig und mit Einfühlungsvermögen und Geduld begleiten.

Der Betrieb des Wohnheims Parasolka wird über das Waisenhaus Vilshany vom ukrainischen Staat finanziert. Der Verein Parasolka finanziert vorläufig die Projektbegleitung durch CAMZ, die Erzieherin, die Musik- und Tanzlehrpersonen, den Hauswart, ein kleines Taschengeld für die Bewohner sowie die Weiterbildung des Personals und weitere dringend nötige Ausgaben. Zurzeit ist das Wohnhaus Parasolka organisatorisch und finanziell eine «Filiale» des Waisenhauses Vilshany. Der Verein Parasolka unterstützt deshalb die Partnerorganisation CAMZ bei der Erarbeitung der rechtlichen Grundlagen für die Anerkennung des Wohnheims durch den ukrainischen Staat als eigenständige Institution. Die Eigenständigkeit und der in der Ukraine eingeleitete Paradigmenwechsel von der medizinischen zur sozialpädagogischen Begleitung der Menschen mit einer geistigen Behinderung sind wesentliche Voraussetzungen für die Weiterentwicklung des Modellprojektes Parasolka.

Der Schweizer Verein wird sich nach und nach zurückziehen und 2015 das Projekt ganz in ukrainische Hände geben. Die transkarpatische NGO CAMZ, Besitzerin von Grundstück und Gebäuden des Wohnheims Parasolka, wird das Wohnheim Parasolka dann an den Staat übergeben, wenn es als selbständige juristische Einheit entsprechend dem sozialpädagogisch-agogischen Konzept arbeitet.

Das Modellprojekt Parasolka möchte zeigen, dass auch Menschen mit einer geistigen Behinderung entwicklungsfähig und in ihrer Eigenart für die Gesellschaft wertvoll sind. In diesem Sinne bezweckt das Pionierprojekt eine gesellschaftspolitische Ausstrahlung auf die ganze Ukraine gemäss dem Grundsatz: Eine Gesellschaft ist so stark wie ihre schwächsten Glieder.

Центр «Парасолька»

Інформація станом на вересень 2012 року.

Адреса: Україна, Закарпатська область, м. Тячів, вул. Леонтовича 60 а.

З 16 жовтня 2009 року 25 молодих людей-інвалідів, випускників Вільшанського дитячого будинку-інтернату, проживають у центрі «Парасолька», м. Тячів. У центрі, яким на даний час керує Лукач Оксана Василівна, молоді люди з фізичними та/або розумовими вадами отримують загальний та індивідуальний супровід, мають можливість для розвитку своїх умінь та навичок. Головною метою центру є – створити такі можливості для розвитку мешканців, які дозволили б їм у майбутньому відчуття себе потрібними суспільству.

Добре продуманий та послідовний розпорядок дня дає молодим людям опору в буденному житті та створює відчуття безпеки. Кожен день в центрі починається фізичними вправами, що допомагає мешканцям бути у хорошій формі. Далі, згідно сталого розпорядку, мешканці центру виконують різноманітні завдання по домашньому господарству, на городі, по догляду за домашніми тваринами. Дехто з них вчиться читати, писати та рахувати. На заняттях танців та музики молоді люди можуть розвивати свої особливі таланти та демонструвати їх на різноманітних масових заходах, що проводяться в регіоні. Усе це допомагає їм підвищити свою самооцінку. З нагоди другої річниці відкриття центру «Парасолька» мер міста Тячів назвав мешканців центру повноцінними громадянами міста, що ще раз свідчить про позитивний вплив проекту на громадську думку.

У залежності від своїх уподобань та можливостей, мешканці центру виконують різну роботу. Вони, під належним супроводом, допомагають у приготуванні їжі, мийуть посуд, прибирають, сортують, перуть та прасують білизну. Працюючи в саду та доглядаючи за домашніми тваринами: курми, кролями, козами, коровою, поросятами, вони вчать нести відповідальність не тільки за себе, а і за інших.

Навички ручної праці молоді люди розвивають у діючих майстернях центру: картковій, свічкової, текстильній (валяння та ткацтво) та деревообробній.

Виявилось, що мешканці, які раніше не завжди мали достатньо можливостей для розвитку, мають великий потенціал та цілком спроможні виконувати буденну роботу. Продукти із саду та городу використовуються на кухні «Парасольки», а з часом кошти з реалізації виготовлених у майстернях виробів повністю забезпечуватимуть потреби у закупці нової сировини.

Важливою складовою позитивної роботи центру є відповідно підготований персонал. Саме працівники закладу щодня працюють з мешканцями і намагаються послідовно, цілеспрямовано та терпляче підтримувати їх у всіх видах роботи.

Фінансування діяльності центру «Парасолька» здійснюється через Вільшанський дитячий будинок-інтернат з державного бюджету України. Коштів, що виділяються таким чином, вистачає тільки на найнеобхідніше. За підтримки асоціації «Парасолька» із Швейцарії в центрі працюють вчителі музики та танців, вихователь, мешканці отримують незначні кишенькові, здійснюються найнеобхідніші ремонтні роботи. Крім того в центрі регулярно проводяться семінари по підвищенню кваліфікації працівників. На даний час центр «Парасолька» організаційно та фінансово є молодіжним відділенням Вільшанського дитячого будинку-інтернату. Це суттєво обмежує розвиток центру. Тому асоціація «Парасолька» всіляко підтримує діяльність партнерської організації «Комітет медичної допомоги в Закарпатті» у розробці типового положення для центру «Парасолька». Нове положення та новий статус значно розширяють можливості для розвитку закладу і дозволять йому активно втілювати на практиці ідеї, прописані у соціально-педагогічній та агогічно-трудої концепціях. Метою «Парасольки» є продемонструвати суспільству, що і люди з обмеженими можливостями можуть розвиватися і є повноцінними його членами. Тому даний пілотний проект є важливим для цілої країни і пропагує ідею, що суспільство є настільки сильним, наскільки сильними є його найслабші члени.

Leitideen auf der Grundlage der Menschenrechtskonvention

Die Leitideen für das Wohnheim Parasolka sind Bestandteil des gemeinsam erarbeiteten sozialpädagogisch-agogischen Konzeptes. Dieses wird durch Teilkonzepte für die einzelnen Bereiche erweitert.

- In einem sozialpädagogisch eingerichteten und geführten Umfeld bietet das Wohnheim Parasolka Lebensraum für 25 junge Erwachsene mit einer Behinderung.
- Die Grundidee des Wohnheims beruht auf den Leitätzen der Menschenrechtskonvention. Die Würde des Menschen, unabhängig vom Leistungsvermögen und dem Grad der Behinderung, ist Ausgangslage für alle Massnahmen und Aktivitäten.
- Die zentrale Betreuungsaufgabe betrifft die Stärkung der Persönlichkeit und die individuelle Entwicklung der Bewohner mit dem Ziel, dass sie ihren Alltag möglichst selbständig und in grosser Eigenverantwortung gestalten können.
- Die sozialpädagogische Begleitung beruht auf dem Grundsatz des lebenslangen Lernens. Sie richtet sich nach den Ressourcen und Entwicklungsmöglichkeiten der Bewohner.
- Es werden den Bewohnern angepasste, zweckmässige Arbeits- und Beschäftigungsmöglichkeiten angeboten.
- Fachpersonen und motivierte Mitarbeitende unterstützen die Bewohner bei ihrer Alltagsbewältigung. Sie fördern das Klima für tragfähige Beziehungen und gegenseitigen Respekt. Dies schafft die Grundlage für Geborgenheit, Sicherheit und Vertrauen.
- Freundschaftliche und partnerschaftliche Beziehungen unter den Bewohnern werden sorgfältig begleitet.
- Eine Integration im sozialen Umfeld durch Einbezug der lokalen Dienstleistungen, durch Teilnahme an auswärtigen öffentlichen Anlässen und durch Veranstaltungen im Wohnheim wird aktiv angestrebt.
- Das Wohnheim Parasolka ist ein lebenslanges Zuhause für die Bewohner. Sie haben Anrecht auf eine feste Bleibe, solange die Betreuung im Rahmen der institutionellen Vorgaben gewährleistet ist.
- Für Bewohner, die dazu in der Lage sind, wird nach einem Selbständigkeitstraining der Übertritt in eine begleitete Wohngemeinschaft in unmittelbarer Umgebung angestrebt.

Основні ідеї, на основі Конвенції про захист прав людини

Основні ідеї центру є складовою частиною спільно розробленої соціально-агогічної концепції, до якої додаються концепції окремих підрозділів.

- Центр «Парасолька» – це заклад зі спеціально сформованими соціально-педагогічними умовами, у якому проживають 25 молодих людей з обмеженими можливостями.
- Головна ідея центру базується на основних положеннях Конвенції про захист прав людини. Гідність людини, незалежно від її можливостей та ступеню інвалідності, є основним критерієм при плануванні діяльності закладу та заходів, які проводяться в ньому.
- Центральним завданням роботи центру є посилення впевненості мешканців у власних силах, підтримка їх індивідуального розвитку з метою їх максимальної самостійності у повсякденному житті.
- Соціально-педагогічний супровід базується на принципі «Навчання впродовж усього життя». При формуванні супроводу до уваги беруться ресурси та можливості розвитку мешканців.
- У центрі мешканцям пропонуються заняття, які є традиційними для регіону та доцільними з огляду на можливості підопічних.
- Персонал та всі інші фахівці, що залучаються до роботи в центрі, постійно підтримують мешканців у виконанні повсякденних завдань, сприяють створенню в центрі атмосфери взаємоповаги, що у свою чергу є хорошою основою для відчуття захищеності, безпеки та довіри.
- Дружні та партнерські стосунки між мешканцями знаходяться під постійним супроводом працівників.
- Метою діяльності центру є інтеграція мешканців у громадське життя шляхом залучення до місцевої сфери послуг, участі у громадських заходах, що відбуваються за межами центру, та у заходах в самому центрі.
- Центр «Парасолька» є місцем постійного проживання для своїх мешканців. Вони мають право на постійне перебування в центрі доки їх супровід знаходиться в рамках діяльності закладу.
- Для мешканців, які спроможні відносно самостійно проживати в громаді створено можливість, після проведення відповідного тренінгу, проживати під супроводом у окремо відведеному помешканні поблизу центру.

Die wichtigsten Meilensteine des Projektes Parasolka

1997 | Die Vision eines spezialisierten Wohnheims

Nataliya Kabatsiy, die heutige Direktorin von CAMZ, war als Übersetzerin dabei, als Fachpersonen aus Frankreich die Kinder im Waisenhaus (genannt Internat) Vilshany untersuchten. Die Kinder wurden in Gruppen eingeteilt und den Fähigkeiten entsprechend gefördert. Eine Gruppe von Jugendlichen machte gute Fortschritte. Nachdem sich das französische Personal von CAM zurückgezogen hatte, blieb die transkarpatische Abteilung weiter sehr aktiv in der Region und arbeitete in Vilshany weiter.

Als Direktorin von CAMZ suchte Nataliya Kabatsiy zusammen mit dem damaligen Direktor des Waisenhauses, Iwan F. Bihunets, nach Alternativen für die Zukunft der erwachsenen Bewohner von Vilshany. Zur damaligen Zeit gab es für sie keine andere Möglichkeit als das Leben in einer psychiatrischen Anstalt. So entstand die Vision eines speziell auf die jungen Menschen ausgerichteten spezialisierten Wohnheims in einer weniger abgelegenen Gegend. Die Sozialisierung der jungen Menschen und ihre Integration in die Gesellschaft sollten dadurch erleichtert werden. Die Initianten hofften sich gleichzeitig, in einer Kleinstadt eher für die Aufgabe geeignete Mitarbeitende zu finden.

ca. 2000 | Erste Kontakte mit der Schweiz

Bereits vor der Gründung von NeSTU (Netzwerk Transkarpatien/Ukraine) im Jahr 2001 kam ein interessierter Personenkreis aus der Schweiz über Nataliya Kabatsiy erstmals in Kontakt mit dem Waisenhaus Vilshany. Die Gäste, darunter auch die heutigen Parasolka-Vorstandsmitglieder Annemarie Steiner und Karl Abegg, waren berührt von der elenden Situation der dort lebenden Waisenkinder.

2005 | NeSTU bewilligt das Projekt

Annemarie Steiner leistete 2005 einen dreimonatigen Arbeitseinsatz in Vilshany und trug die Idee der Schaffung eines Wohnheims in den NeSTU-Vorstand, der das Projekt bewilligte. Im gleichen Jahr besuchte Monika Fischer das Waisenhaus Vilshany. Eine aus diesen Aufenthalten entstandene NeSTU-Arbeitsgruppe – Monika Fischer und Annemarie Steiner (Schweiz) sowie Nataliya Kabatsiy und Jürgen Kräftner (Ukraine) – befasste sich mit dem Aufbau des Projektes. Da die Realisierung des Grossprojektes die Möglichkeiten des Netzwerkes überstieg, wurde 2007 der Tochterverein Parasolka gegründet.

2006 | Waisen aus Vilshany sammeln Geld für ihr künftiges Daheim

Auf der ersten Konzert- und Ferienreise der Musikgruppe «Huzulik» aus dem Waisenhaus Vilshany in der Schweiz sammelten diese mit ihren Auftritten Geld für ihr künftiges Zuhause. Ein intensives Fundraising in der Schweiz begann. Monika Fischer erstellte die nötigen schriftlichen Unterlagen, Annemarie Steiner suchte nach möglichen Geldgebern, Ruedi Iseli bürgte für einen verantwortungsbewussten Umgang mit den Spendengeldern.

Der inzwischen verstorbene Direktor Iwan F. Bihunets erhielt bei Besichtigungen in der Schweiz Impulse für die Förderung der behinderten Kinder und Jugendlichen und unterstützte danach das Projekt Parasolka sehr.

In der Stadt Tjachiv wurde im November mit Spenden aus der Schweiz ein grosses renovationsbedürftiges Haus mit mehreren Nebengebäuden gekauft. Besitzerin ist die einheimische NGO CAMZ. Später wurden 0,5 Hektaren Land dazugekauft. Das 2,1 Hektaren grosse Grundstück bildet die Grundlage für die teilweise Selbstversorgung mittels Gemüsegarten und Kleinlandwirtschaft.

Найважливіші етапи проекту «Парасолька»

1997 | Бачення спеціалізованого центру

Наталія Кабацій, тепер директор БО «КМДЗ», в якості перекладача супроводжувала фахівців із Франції під час огляду ними дітей Вільшанського дитячого будинку-інтернату. Тоді дітей інтернату відповідно до їх можливостей було поділено на декілька груп. Для кожної групи спеціалісти розробили конкретну програму розвитку. Завдяки такому, практично індивідуальному підходу, діти однієї з груп зробили великий крок вперед у своєму розвитку. Після того, як французький персонал Комітету Медичної Допомоги закінчив свою роботу в Закарпатті, його місцевий підрозділ (Комітет Медичної Допомоги в Закарпатті) продовжив працювати в регіоні і зокрема у Вільшанському інтернаті.

Наталія Кабацій, як директор БО «КМДЗ», разом з тодішнім директором Вільшанського дитячого будинку-інтернату, нині покійним Іваном Федоровичем Бігунцем, намагалися знайти альтернативу для вже дорослих випускників інтернату. На той час єдиною можливістю для них був перехід у психоневрологічні диспансери. Так виникла ідея створити для таких молодих людей спеціально організований гуртожиток, який знаходився б не так віддалено від великих міст краю. Це полегшило б соціалізацію молодих людей та їх інтеграцію у суспільство. Крім того ініціатори сподівались, що у невеликому місті буде значно легше знайти відповідний персонал, ніж у віддаленому карпатському селі.

2000 рік | Перші контакти із Швейцарією

Уже до заснування МеШЗУ (Мережа Швейцарія – Закарпаття / Україна) у 2001 році зібралось коло людей

із Швейцарії, яких Наталія Кабацій познайомила з ситуацією у Вільшанському дитячому будинку-інтернаті. Відвідавши заклад, сьогоднішні члени президії асоціації «Парасолька» Аннамарі Штайнер та Карл Аберг, були вражені тодішньою ситуацією в будинку-інтернаті.

2005 | МеШЗУ затверджує проект

У 2005 році Аннамарі Штайнер протягом трьох місяців працювала у Вільшанському дитячому будинку-інтернаті. Після повернення вона представила президії асоціації МеШЗУ ідею створення альтернативного центру. Обговоривши усі деталі, президія МеШЗУ затвердила проект. Того самого року Вільшанський дитячий будинок-інтернат відвідала і Моніка Фішер. Таким чином створилась робоча група проекту: Моніка Фішер і Аннамарі Штайнер (Швейцарія) та Наталія Кабацій і Юрген Крефтнер (Україна). Саме вони почали роботу над детальним плануванням і реалізацією проекту. Оскільки згодом проект переріс рамки можливостей Мережі для його реалізації у 2007 році було створено дочірню асоціацію «Парасолька».

2006 | Діти з Вільшанського інтернату допомагають шукати кошти на створення свого майбутнього дому

Під час першої концертної подорожі у Швейцарію музичний ансамбль Вільшанського інтернату «Гуцулик» своїми виступами допомагав проводити активну роботу з пошуку фінансування для побудови центру. Моніка Фішер підготувала потрібну проектну документацію, Аннамарі Штайнер шукала потенційних спонсорів, за відповідне використання коштів перед спонсорами відповідав Руді Ізелі.

Під час перебування разом із дітьми у Швейцарії Бігунець Іван Федорович, оглянув ряд закладів для дітей та підлітків з особливими потребами і ще більш активно став на бік підтримки проекту «Парасолька».

У листопаді цього року в місті Тячеві за кошти, зібрані у Швейцарії, було придбано ділянку з декількома будівлями. Усі вони потребували перебудови та ремонту. Пізніше до ділянки докупили ще 0,5 гектарів землі. Отже територія центру площею 2,1 мала дозволити майбутнім мешканцям самостійно вирощувати більшість продуктів для власних потреб і вести невелике сільське господарство.

2007 | Renovationsarbeiten und sozialpädagogisches Konzept

Unter der Leitung von Bauingenieur Sascha Prigara wurden unter Bezug von ukrainischen Architekten Umbaupläne erarbeitet, ein Budget erstellt und die Bauwilligungen eingeholt. Die Umbauarbeiten wurden unter der Leitung des Bauingenieurs Sascha Prigara ausgeführt. Sie wurden von den Mitarbeitenden von CAMZ (Design Nadja Danch), einer Vertretung des Vorstandes Parasolka sowie einem Schweizer Bauingenieur begleitet.

Als erstes Ziel wurde das Hauptgebäude bewohnbar gemacht und eingerichtet. Gleichzeitig wurden in einem der Nebengebäude eine Gästewohnung sowie Lager- und Garageräume eingerichtet.

Unter der Leitung der Schweizer Heilpädagogin Henry Graf wurden in Zusammenarbeit mit CAMZ gemeinsam die Leitideen und das sozialpädagogische Konzept entwickelt.

2008 | Zusammenarbeit mit dem Staat

Die Hauptverwaltung für Soziales und Sicherheit in Transkarpatien hiess das sozialpädagogische Konzept gut. Deren Leiter Victor Matsola sicherte die weitere Zusammenarbeit für die Entwicklung des Projektes sowie die Übernahme des Wohnhauses Parasolka nach dessen Fertigstellung und Abnahme schriftlich zu.

Zwischen dem 8. und 12. September 2008 besuchten auf Einladung des Vereins Parasolka fünf hohe Politiker aus Transkarpatien, darunter der damalige Vizegouverneur Myhaylo Popovich und Iwan Kovach, Bürgermeister der Stadt Tjachiv, die Schweiz. Im Beisein des ukrainischen Botschafters Dr. Ihor DIR wurden die Gäste unter anderem vom Luzerner Stadtrat empfangen. Bei den Besichtigungen der Institutionen waren sie beeindruckt von der individuellen Förderung, der respektvollen Haltung und vom liebevollen Umgang mit den Menschen mit einer geistigen Behinderung. Victor Matsola erklärte: «Der Unterschied zur Ukraine ist krass. Wir stehen erst am Anfang; doch sehen wir hier, wie die anstehenden Fragen gelöst werden kön-

nen. Es geht nun darum, kreativ zu werden und mit den bestehenden Möglichkeiten das Beste zu machen.» Für Myhaylo Popovich war die Sensibilisierung von Gesellschaft und Politik für die Akzeptanz und Integration der behinderten Menschen ein vordringliches Anliegen. Er betonte, dem einzigartigen Modellprojekt Parasolka komme dabei eine hohe Bedeutung mit Ausstrahlung auf die gesamte Ukraine zu.

Im Waisenhaus Vilshany wurden die künftigen Bewohnerinnen und Bewohner auf das Leben im Wohnheim Parasolka vorbereitet. Bei dieser Arbeit wurde die Erzieherin Ludmila Kysiljova durch CAMZ-Mitarbeiterin Nadja Danch und eine Sozialpädagogin aus der Schweiz unterstützt und begleitet.

2008 | Intensive Vorbereitungen

Erstmals traf sich der Vorstand Parasolka mit CAMZ und Victor Matsola zu einer gemeinsamen Planungsitzung. Die Zusammenarbeit zwischen dem ukrainischen Staat, der einheimischen NGO CAMZ und dem Schweizer Verein Parasolka wurde konkretisiert.

Im September wurden Vilshany-Direktor Bogdan Kykyna und die erst kurz zuvor bestimmte künftige Parasolka-Direktorin Oksana Lukach in der Schweiz in ihre neue Aufgabe eingeführt.

Im Sommer und im Herbst 2009 wurden die meisten Bauarbeiten ausgeführt. Für die Inbetriebsetzung des Wohnheimes mussten zahlreiche Bewilligungen und Bestätigungen eingeholt werden, ist doch die Ukraine ein bürokratisches Land mit vielen Behörden und Normen. Für die Anstalten für Behinderte braucht es fast doppelt so viele Bewilligungen wie für andere Institutionen. Das alles kostete sehr viel Kraft und Zeit. Dank der Hartnäckigkeit von CAMZ konnte das Gebäude wenige Tage vor der Eröffnung in Betrieb gesetzt werden.

2007 | Ремонтні роботи та соціально-педагогічна концепція

Під керівництвом інженера-будівельника Олександра Пригари та при залученні українських архітекторів було розроблено плани перебудови, складено бюджет та зібрано відповідні дозвільні документи. Почались будівельні роботи, перебіг яких контролювали працівники БО «КМДЗ» (внутрішнє оформлення – Надія Данч), представники асоціації «Парасолька» та інженер-будівельник із Швейцарії.

На першому етапі проекту було облаштовано головний житловий корпус. Одночасно проводились роботи у другому корпусі у додатковій квартирі, облаштовувались складські та гаражні приміщення.

Під керівництвом швейцарського дефектолога Генні Граф у співпраці з КМДЗ були розроблені спочатку основні ідеї центру а потім і соціально-педагогічна концепція.

2008 | Співпраця з українськими державними органами

Головне управління соціального захисту населення в Закарпатській області після перегляду схвалило соціально-педагогічну концепцію майбутнього закладу. Його начальник Віктор Мацола запевнив, що Управління і надалі підтримуватиме заклад, а також письмово підтвердив зобов'язання взяти заклад на облік, після його готовності.

З 8 – 12 вересня 2008 року на запрошення асоціації «Парасолька» п'ятеро посадових осіб із Закарпаття, серед яких тодішній віце-губернатор області Михайло Попович та мер міста Тячева Іван Ковач відвідали ряд закладів для людей з обмеженими можливостями. Разом із послом України у Швейцарії Ігорем Діром гості спілкувались із дійсним членом ради міста Люцерн. Під час візитів члени делегації були вражені індивідуальним супроводом, поважним ставленням до людей з обмеженими можливостями. Віктор Мацола пояснив: «Різниця з ситуацією в Україні є разючою. Ми знаходимося на самому початку розвитку даної системи, а тут ми бачимо як можна вирішувати

існуючі питання. Слід в першу чергу творчо підходити до роботи і намагатись максимально використовувати наявні засоби.». Михайло Попович назвав нагальною потребою роботу в напрямку сенсibilізації суспільства та політики країни до сприйняття, а також інтеграція людей-інвалідів у громадське життя. Він наголосив, що саме тому пілотний проект «Парасолька» має важливе значення для цілої України. У Вільшанському будинку-інтернаті майбутніх мешканців готували до переходу у новий дім. На підготовчому етапі з випускниками інтернату за підтримки фахівців із Швейцарії та координатора БО «КМДЗ» Надії Данч працювала вихователь інтернату Людмила Кисільова.

2008 | Інтенсивна підготовка

Спочатку президія асоціації «Парасолька» разом з БО «КМДЗ» зустрілися на координаційному засіданні з Віктором Мацоолою. Під час цього засідання було конкретизовано співпрацю між українськими державними органами, місцевою БО «КМДЗ» та швейцарською асоціацією «Парасолька».

У вересні для знайомства з європейською системою соціального захисту та з принципами роботи проекту «Парасолька» у Швейцарію були запрошені новопризначений директор Вільшанського дитячого будинку-інтернату Богдан Михайлович Кикина та майбутній керівник центру «Парасолька» Оксана Василівна Лукач.

У літку та восени 2009 року було завершено більшість будівельних робіт. Для введення центру в експлуатацію потрібно було зібрати цілий ряд дозвільних документів. Україна в цьому плані досить бюрократична держава з великою кількістю управлінь та норм. До того ж для закладу, де проживатимуть інваліди, потрібно ще більше дозвільної документації, ніж для закладів іншого типу. Ця робота коштувала учасникам проекту багато сил та часу. Завдяки послідовній та наполегливій роботі КМДЗ, за декілька днів до запланованого відкриття центр все ж таки було введено в експлуатацію.

16. Oktober 2009 | Eröffnung des Wohnheims

Parasolka: Ein Meilenstein ist erreicht

25 junge Menschen aus dem Waisenhaus Vilshany zogen ins Wohnheim Parasolka ein. Die feierliche Eröffnung fand im Beisein von zahlreichen hohen Politikern aus Transkarpatien und der Stadt Tjachiv, Vertretern von Fachorganisationen aus der ganzen Ukraine, von einer 27-köpfigen Delegation aus der Schweiz und zahlreichen Vertretern von nationalen und lokalen Medien statt. Ein Schweizer Heilpädagoge begleitete die schwierige Anfangsphase in einem fünfwöchigen Freiwilligeneinsatz. Der Betrieb des Hauses wurde ab sofort vom Staat finanziert. Der Verein Parasolka übernimmt seither die zusätzlichen finanziellen Aufwendungen.

2010 bis 2012 | Ausbau und Weiterentwicklung

In einer intensiven Zusammenarbeit zwischen dem Vorstand Parasolka, der einheimischen NGO CAMZ und der Direktion Parasolka wurde das Projekt Parasolka in den vergangenen zwei Jahren mit den gegebenen Möglichkeiten kontinuierlich weiterentwickelt und gefestigt.

Im Hinblick auf die unterschiedlichen kulturellen, wirtschaftlichen und politischen Gegebenheiten spielte dabei die regelmässige Kommunikation zwischen den Partnern und die kompetente Übersetzungsarbeit durch Lesja Levko eine wichtige Rolle. Jahresplanung und Budget werden jeweils Anfang Jahr in mehrtägigen, gemeinsamen Koordinationssitzungen in Transkarpatien diskutiert und festgelegt.

Aufbau von Strukturen und Gemeinschaftsleben

Seit der Eröffnung begleitet CAMZ durch regelmässige Besuche die Direktion und die Mitarbeiterinnen im Wohnheim Parasolka beim Aufbau von Strukturen und einem Gemeinschaftsleben. Die Bewohnerinnen und Bewohner mussten lernen, sich in eine Ordnung einzufügen und selber ihren Anteil zum Gemeinschaftsleben beizutragen. Zudem fehlte es ihnen anfänglich an sinnvollen Arbeits- und Beschäftigungsmöglichkeiten. Es erforderte von Direktorin Oksana Lukach und den Mitarbeiterinnen im Haus Parasolka sehr viel Verständnis, Geduld und Ausdauer, um nach und nach eine Gemeinschaft und eine angepasste Förderung aufzubauen.

Nach der Eröffnung gab es nur zwei Räume im Hauptgebäude, wo die Bewohner neben der Arbeit im Haushalt und in der Umgebung handwerklich tätig sein konnten. Deshalb wurde die Errichtung von Werkstätten zum nächsten wichtigen Projektziel.

16 жовтня 2009 | Відкриття центру «Парасолька»: перший етап проекту завершено

25 молодих людей з Вільшанського дитячого будинку-інтернату переїхали в центр «Парасолька». Святове відкриття відбулося у присутності численних високопосадовців Закарпаття та міста Тячева, представників-фахівців від численних організацій з усієї України, 27 гостей із Швейцарії та численні представники місцевих та загальноукраїнських ЗМІ. Під час перших тижнів у центрі проживав дефектолог із Швейцарії. З моменту відкриття центру фінансування роботи центру ведеться з державного бюджету. Асоціація «Парасолька» з того часу підтримує фінансово тільки додаткові витрати.

2010 – 2012 | Розбудова та подальший розвиток

За останні два роки завдяки тісній співпраці між президією «Парасольки», місцевою БО «КМДЗ» та дирекцією центру «Парасолька» центр постійно розвивався та зміцнювався. З огляду на відмінну культурну, економічну та політичну ситуації в країнах партнерів, важливою складовою було регулярне спілкування між обома сторонами, яке було можливим завдяки компетентній роботі перекладача Левко Лесі. Планування роботи на рік та прийняття бюджету здійснювалось під час кількадесятих координаційних засідань в Закарпатті.

Розбудова структур у центрі для спільного проживання

З часу відкриття центру працівники КМДЗ регулярно відвідують заклад і підтримують його дирекцію та працівників у процесі розробки усталеного режиму дня, створення налагоджених буднів. Мешканці навчилися дотримуватись розпорядку і допомагати по господарству. На початку у центрі не вистачало можливостей для занять та проведення вільного часу. Тому від директора та персоналу вимагалось проявляти якомога більше розуміння, терпіння та витримки задля того, щоб з часом розбудувати спільний дім та забезпечити його відповідний розвиток.

Після самого відкриття відчутною була нестача приміщення для занять у вільний від роботи по дому та на ділянці час. Тому наступною метою стало створення майстерень.

Kompetente Aus- und Weiterbildung

Für die Mitarbeiterinnen war es ein grosser Umdenkprozess, nicht **für** die Bewohner, sondern **mit** den Bewohnern zu arbeiten. Das Ziel war, die individuelle Selbstbestimmung und Mitverantwortung für das Wohl der Gemeinschaft zu fördern. Die Heilpädagogin Henry Graf führte die Mitarbeiterinnen im Wohnheim Parasolka in ihre neue Arbeit ein und leitete mehrere Weiterbildungen zu folgenden Themen:

- Leitbild, Bedeutung von Klima und Kultur
- Von der pädagogischen zur agogischen Arbeit
- Persönlichkeitsentwicklung, Krisen- und Konfliktbewältigung
- Umgang mit Aggressionen und Drohungen der Bewohner
- Belohnung und Strafe, Umgang mit Freundschaft und Sexualität (2010).

Wichtige Einblicke in eine fördernde Begleitung von Menschen mit einer Behinderung gewannen drei Mitarbeiterinnen des Wohnheims Parasolka 2010 bei einem zweiwöchigen Praktikum im heilpädagogischen Zentrum Sunnebüel, Schüpfheim CH.

Im Jahr 2011 standen die folgenden Themen im Zentrum der Weiterbildungen:

- Die Arbeit mit Menschen mit einer Behinderung: agogisch denken und handeln
- Professionelles Handeln im Alltag: Zielvereinbarung und Überprüfung
- Arbeitsagogik und Beschäftigung – Liebe, Freundschaft und Sexualität.

Die Weiterbildungstage wurden auch für Fallbesprechungen mit der CAMZ-Mitarbeiterin Katerina Balega genutzt. Diese führt im laufenden Jahr zum Teil unter Beizug von ukrainischen Fachpersonen intensive interne Schulungen unter anderem zu den folgenden Themen durch: Geistige Behinderung als soziales Phänomen, ethische Standards bei der Begleitung von Menschen mit körperlicher und/oder geistiger Behinderung, Gesetz der Ukraine sowie Therapie und Pädagogik bei der Rehabilitation von Menschen mit einer Behinderung, Prophylaxe und Überwindung des Burnout-Syndroms.

Wertvolle Impulse konnten Schweizer Fachpersonen durch Workshops zu den folgenden Themen vermitteln: Malen und Herstellung von Kunstkarten, Filzen, Weben, Bewegung und Sport, Holzbearbeitung.

Sehr guten Anklang fanden im Sommer 2012 auch die von Ludmila Volkova, Dozentin für Kunsttherapie an der Universität Kiew, zusammen mit der Bewegungstherapeutin (Heileurythmie) Soja Masur geleiteten Weiterbildungstage.

Im Rahmen des Projektes wurde für das externe Wohnen eine kleine Dreizimmerwohnung eingerichtet. In Zukunft braucht es für betroffene Personen eine feste Begleitung bei der Suche nach Arbeit, der Verwaltung der Finanzen, der Wohnungspflege, bei sozialen Kontakten und der Persönlichkeitsentwicklung.

Компетентна освіта та підвищення кваліфікації

Для працівників закладу великою зміною в підході до роботи став принцип працювати не для мешканців, а разом з мешканцями. Метою такого підходу є сприяти самоствердженню особистості та навчити молодих людей нести відповідальність за загальну атмосферу в центрі. Дефектолог Генні Граф допомагала працівникам освоїти новий спосіб виконання обов'язків і провела цілий ряд семінарів на такі теми, як:

- основні принципи роботи, атмосфера та культура в закладі,
- перехід від педагогічної до агогічної роботи
- розвиток особистості, подолання криз та конфліктів
- як поводитись з агресіями та погрозами з боку мешканців
- покарання та винагорода, а також як бути із сексуальними питаннями (2010).

Для практичного ознайомлення з важливими моментами в роботі з людьми-інвалідами декілька працівників центру «Парасолька» у 2010 році пройшли двотижневу практику у лікувально-терапевтичному центрі «Зуннебуль», Шьопфгайм (Швейцарія).

У 2011 році в центрі семінарів для працівників стояли наступні теми:

- Робота з людьми-інвалідами: агогічно мислити і діяти
- Професійна поведінка щодня: постановка цілей та їх перевірка
- Трудова агогіка та заняття
- Кохання, дружба та сексуальність.

Під час семінарів завжди залишався час на обговорення конкретних випадків разом з працівницею КМДЗ, психологом Катериною Балегою. Остання протягом цього року, часто залучаючи до роботи інших фахівців, проводить регулярні заняття з персоналом. Серед тем: психічні вади як соціальний феномен, етичні стандарти в роботі з людьми з розумовими і/або фізичними вадами, законодавство України а також терапія та педагогіка у реабілітації людей-інвалідів, запобігання та подолання синдрому внутрішнього вигорання.

Цінні імпульси для подальшої роботи швейцарські фахівці змогли надати і під час численних майстер-класів з малювання та виробництва листівок, валяння, ткацтва, спорту та деревообробки.

Позитивне враження залишили також заняття, проведені улітку 2012 року Людмилою Волковою, викладачем арт-терапії в Києві разом з Зоєю Мазур, фахівцем із лікувальної евримії.

У рамках проекту для підрозділу «Проживання під супроводом» було придбано невелику трьохкімнатну квартиру. У майбутньому для цього підрозділу потрібно передбачити постійний супровід у пошуках роботи, адмініструванні фінансів, догляді за квартирою, налагодженні соціальних контактів та розвитку особистості.

Arbeit und Beschäftigung

Zur Strukturierung des Tagesablaufs braucht es ein passendes Angebot an Arbeit und Beschäftigung. Dadurch können der Selbstwert und die Selbstständigkeit entwickelt und die individuellen Fähigkeiten gefördert werden. Soweit es möglich ist, sollen die Bewohner durch ihre Arbeit auch etwas zur Selbstversorgung beitragen. Um diese Ziele zu erreichen, mussten zuerst die räumlichen Voraussetzungen geschaffen werden. Eine Bauruine wurde zu einem Stall umgebaut, in vier Garagen wurden Werkstätten und ein Mehrzwecksaal eingerichtet.

Im Austausch mit den Verantwortlichen vor Ort wurde von Karl Abegg ein Teilkonzept «Arbeit und Beschäftigung» erarbeitet. Dieses zeigt die Möglichkeiten im Bereich Hauswirtschaft, Gemüse- und Obstbau und Kleinlandwirtschaft auf. Gemüse und Obst finden Verwendung in der Küche und bereichern konserviert den Speisezettel im Winter. Die tägliche Versorgung der Hühner, Hasen, Schweine, Ziegen und Kühe bietet neben sinnvoller Arbeit auch Gelegenheit zu herzlichen Beziehungen zu den Tieren.

Beim Angebot in den Werkstätten richtet sich das Augenmerk einerseits auf die handwerkliche Förderung der Bewohner, andererseits aber auch auf realisierbare Produkte mit Absatzmöglichkeiten vor Ort. So wurde ein Atelier zur Herstellung von Karten eingerichtet, ein Atelier zur Produktion von Kirchenkerzen, ein Gipsatelier, ein Textilatelier zum Filzen und Weben sowie eine Holzwerkstatt zur Herstellung von Holzprodukten.

Робота та зайнятість

Для структурування розпорядку дня потрібно мати можливість працювати чи займатись улюбленою справою. Саме завдяки корисній праці мешканці зможуть розвивати власну самооцінку, ставати самостійними і працювати над своїми здібностями. Відповідно до своїх можливостей мешканці залучаються до будь-якої роботи. Щоб забезпечити зайнятість було створено необхідні робочі приміщення. Одну з напіврозвалених будівель було перебудовано у стайню, у чотирьох наявних гаражах облаштували майстерні і великий багатофункціональний зал. У співпраці з відповідальними особами на місці Карл Аберг розробив концепцію для підрозділу «Робота і зайнятість». Дана концепція показує існуючі можливості в домашньому господарстві, у саду і городі, на невеликій фермі. Овочі і фрукти знаходять своє використання на кухні, а у консервованому вигляді взимку збагачують раціон мешканців. Догляд за курми, кролями, поросятами, козами та коровами крім щоденної зайнятості дає ще й нагоду для позитивного спілкування з тваринами.

При розробці ідей організації майстерень в першу чергу йшлося про розвиток навичок ручної праці мешканців, але не останню роль відігравав і вибір продукції, яку згодом можна успішно реалізувати на місцевому рівні. Тепер мешканці можуть працювати у картковій майстерні, майстерні по виготовленню свічок, гіпсовій майстерні, текстильній майстерні валяння та ткацтва, деревообробній майстерні.

Enge Verbindungen Schweiz-Ukraine

Nach einer ersten Ferienreise der Parasolka-Bewohner verbunden mit Konzertauftritten der «Huzulik» (2006) organisierte Annemarie Steiner 2008 und 2011 zwei weitere Reisen in die Schweiz. Die letzte Reise erfolgte im Zusammenhang mit der Einladung ans europäische Festival Makel los für Menschen mit und ohne Behinderung in Freiburg CH. Bei ihren Auftritten in Sälen und in Gottesdiensten begeisterten die jungen Sängerinnen und Sänger mit ihrer spontanen Lebensfreude, ihrem berührenden Gesang und den temperamentvollen Tänzen. Ihre Anwesenheit in der Schweiz ermöglichte einen direkten Bezug zu Transkarpatien/Ukraine und trug damit auch wesentlich zum erfolgreichen Fundraising für das Projekt Parasolka bei. Persönliche und bleibende Beziehungen entstanden durch das Wohnen in den Familien zu den Schweizer Gasteltern. Angesichts der knappen Finanzen wurden gebrauchte oder gratis zur Verfügung gestellte Waren in aufwändiger Arbeit in der Schweiz gesammelt und in mehreren Transporten nach Transkarpatien geschickt.

Parasolka wird von über 800 Menschen in der Schweiz mitgetragen

Das Projekt Parasolka wurde dank ganz kleinen bis sehr grossen Spenden von rund 800 Privatpersonen aus allen sozialen Schichten in der Schweiz ermöglicht. Dazu beigetragen haben ebenfalls zahlreiche Spenden von öffentlichen und privaten Institutionen (Gemeinden, Kirchgemeinden, Kantone, Stiftungen, Vereine, Firmen). Die Menschen in der Schweiz waren schockiert und berührt vom Schicksal der behinderten Waisen in Vilshany, die sich nicht aus eigener Kraft helfen können. Deshalb wollten sie ihnen mit ihrer finanziellen Unterstützung Entfaltungsmöglichkeiten

und eine bessere Lebensqualität ermöglichen. Trotz der vielen Spenden waren die für die Projektrealisierung notwendigen Finanzmittel nicht im Überfluss vorhanden. Dies zwang die verantwortlichen Partner, die Projektziele exakt festzulegen und auch im Hinblick auf eine verantwortungsvolle Verwendung der Spendengelder zu entscheiden, welche Massnahmen unbedingt finanziert und auf welche angesichts der beschränkten Mittel verzichtet werden muss.

Zukunft

Es ist das Ziel des Vereins Parasolka, sich nach und nach zurückzuziehen und das Projekt bis 2015 ganz in ukrainische Hände zu geben. Dazu wird von den Beteiligten eine detaillierte Planung ausgearbeitet.

Eine wesentliche Voraussetzung für die weitere Entwicklung des Pionierprojektes im Hinblick auf den eingeleiteten Paradigmenwechsel bei der Betreuung der Menschen mit einer geistigen Behinderung ist die Eigenständigkeit des Wohnheims Parasolka.

Die Leitideen des Wohnheims Parasolka sind breiter als die jetzt geltenden gesetzlichen Grundlagen für die Behindertenheime in der Ukraine. Deshalb arbeitet CAMZ intensiv an einem neuen Statut für das Wohnheim Parasolka. Dieses soll als Beispiel auch für andere Heime dienen, wird doch zurzeit das Behindertenwesen in der Ukraine reformiert.

Das Wohnheim Parasolka wird dann an den Staat übergeben, wenn es als selbständige juristische Einheit entsprechend dem sozialpädagogisch-agogischen Konzept arbeitet. CAMZ wird danach das Projekt weiterhin mindestens fünf Jahre begleiten und die Einhaltung der Vorgaben gemäss Konzept überprüfen.

Тісний зв'язок між Швейцарією та Україною

Після першої поїздки музичної групи «Гуцулик» у Швейцарію у 2006 році Аннамарі Штайнер організувала ще два наступних турне для колективу: у 2008 та у 2011 році. Остання подорож відбулась у рамках запрошення колективу до участі у європейському фестивалі для людей з обмеженими можливостями «Makel los» у Фрібурзі, Швейцарія. У своїх виступах у різноманітних залах молоді люди відразу знаходили дорогу до сердець глядачів своєю життєрадісністю, своїм чуттєвим співом та темпераментними танцями. Їхня присутність у Швейцарії допомагала усім відчутти себе ближче до Закарпаття/України і тим самим сприяла активному пошуку фінансування проекту «Парасолька». Завдяки проживанню мешканців у сім'ях вдалось зав'язати багато особистих контактів.

У зв'язку з нестачею фінансів, в рамках проекту було організовано прийом та поставку в Закарпаття кількох каразової гуманітарної допомоги.

Проект «Парасолька» підтримують понад 800 людей у Швейцарії

Проект «Парасолька» став можливим завдяки спонсорській допомозі як невеликих так і досить вагомим внесків понад восьмисот швейцарських приватних осіб з усіх соціальних верств населення. До них додаються також внески, зроблені громадянськими та приватними установами (громадами, церквами, кантонами, фондами, асоціаціями, фірмами). Люди у Швейцарії були вражені і зворушені ситуацією дітей-інвалідів, які не можуть допомогти собі самі. Тому своєю фінансовою допомогою вони хотіли створити для них можливість для власного розвитку та покращити якість їхнього життя. Незважаючи на

численні внески, грошей для проекту ніколи не було занадто багато. Це примушувало реалізаторів проекту якомога чіткіше формулювати цілі і, несучи відповідальність про відповідне використання фінансів, постійно вибирати, які заходи слід робити і які ідеї варто втілювати, а від яких відмовитись взагалі.

Майбутнє

Метою асоціації «Парасолька» є – з часом все менше і менше підтримувати однойменний проект і до 2015 року повністю передати його в українські руки. Як відбуватиметься цей процес описано у розробленому усіма сторонами спільному плані дій.

Важливою передумовою подальшого розвитку пілотного проекту, з огляду на вже започаткований процес зміни у системі надання послуг людям-інвалідам, є створення для центру «Парасолька» самостійної юридичної одиниці.

Основні ідеї центру «Парасолька» є ширшими, ніж існуючі на даний час норми для будинків-інтернатів для людей-інвалідів в Україні. Тому БО «КМДЗ» зараз активно працює над новим статутом для центру «Парасолька». Він повинен стати зразком для створення інших центрів, оскільки система надання послуг інвалідам в Україні перебуває на даний час на етапі активного реформування.

Центр «Парасолька» буде повністю передано на державний баланс, коли він стане самостійною юридичною одиницею та функціонуватиме згідно соціально-педагогічно-агогічної концепції. БО «КМДЗ» з того часу супроводжуватиме проект ще від 5 до 10 років та перевірятиме дотримання цілей та ідей центру згідно його концепції.

